

DET OSANNOLIKA

LOLA SVEDENBÄCK

En sann berättelse om hur livet kan förändras när allt verkar gå förlorat. När en oväntad sjukdom slog omkull Lola Svedenbäcks tillvaro öppnades en dörr till något mycket större. I det till synes mörka uppenbarade sig ett ljus, och där började en resa som skulle förändra hennes liv för alltid. Det som började i smärta och hopplöshet blev en resa till Sri Lanka – och till en ny livssyn.

I denna personliga och gripande berättelse tar Lola med dig på en inre resa fylld av synkronicitet, andlig vägledning, mirakel och insikter om livets dolda samband. Genom egna upplevelser och reflektioner visar hon hur varje människa kan börja uppfatta signalerna från ett större sammanhang – om vi bara vågar lyssna.

Det här är mer än en självbiografi. Det är en påminnelse om att vi alla bär på en inre kompass – och att det aldrig är för sent att hitta hem.

Är du redo att upptäcka hur allt hänger samman?

Lola Svedenbäck är utbildad operationssjuksköterska, hälsovägledare och ayurvedisk terapeut, med en passion för både traditionell och holistisk hälsa. Under 23 år drev hon den välrenommerade kliniken Human Health AB i Luleå. Som prästinna i Sofiasamfundet har hon även en stark förankring i andlig utveckling. Det osannolika är hennes författardebut.

Lassbo Förlag
FÖR BERÄTTELSEN I DIG

ISBN 978-91-990048-1-5

9 789199 004815

DET OSANNOLIKA

Lola Svedenbäck

DET OSANNOLIKA

Lola Svedenbäck

Det osannolika 1:a Upplagan 2025

Lassbo Förlag, Göteborg.

www.lassboforlag.se

© Lola Svedenbäck 2025.

Materialet i denna bok är skyddat enligt upphovsrättslagen.

Redaktör: Elswig Patriksson Molander

Bilder: Gunnar Svedenbäck

Omslagsfoto: Elmer Pabst

Omslag: Linda Pabst

Grafisk form: Edita Ramonienne

Tryck: Scandibook, 2025.

<https://scandinavianbook.se/>

ISBN: 978-91-990048-1-5

Ett träd är inte dött för att det har tappat löven,
Det behöver tid för återhämtning,
värme och ny näring.

INNEHÅLLFÖRTECKNING

Förord	9
Inledning	11
Bakgrunden.....	15
De första tecknen.....	21
Kroppen sade ifrån.....	27
Vändpunkten.....	31
Första stegen mot ett nytt liv.....	37
Flera resor.....	45
Det nya livet	51
Händelser på operationen	55
Indien och Nepal	61
Företaget	69
Utvecklingen fortsätter	77
Indien	85
Döden	97
Rehabiliteringsresa	107
Nästa steg börjar ta form	111
Svalbardkryssning med fotografer	115
En ny väg öppnar sig.....	119
Möten med klienter.....	135
Egyptiska koder och vad var det som hände?.....	147
Resan till Island.....	151
Forskaren och branden, hur förklaras det?	157
Atlantean Healing	163
Epilog	169

FÖRORD

Att få ta del av en människas livsresa är att få en glimt av både det vardagliga och det extraordinära – de ögonblick som format henne, de insikter hon samlat och de vägsål hon har stått inför. I den här boken delar Lola Svedenbäck med sig av sin unika historia, där livets prövningar, andliga uppvaknanden och möten med det osannolika vävs samman till en berättelse som både berör och inspirerar.

Lola har alltid haft en stark drivkraft att förstå människan – både fysiskt, mentalt och själsligt. Genom sin bakgrund som operations-sjuksköterska, hälsovägledare och ayurvedisk terapeut har hon utforskat både skolmedicinens och den alternativa vårdens möjligheter. Hon har arbetat med människor i utsatta situationer, hjälpt dem att hitta vägar till läkning och samtidigt själv genomgått en djupgående förändring. Hennes berättelse är en påminnelse om att livets riktning inte alltid är given. De största förändringarna kan ske när vi minst anar, ofta är det under de mest utmanande perioderna vi får viktiga insikter.

Den här boken är inte bara en självbiografi; det är en inbjudan att se världen med nya ögon. Lola berättar om hur synkronicitet, intuition och om hur en djupare förståelse av tillvarons sammanhang har lett henne vidare. Hon bjuder in oss att reflektera över våra egna liv – att

lyssna inåt, se tecken som visar sig och framför allt, att lita på att vi alla har en inre röst som vill oss väl.

Jag hoppas att boken ska bidra med något värdefullt även till dig – vare sig det är inspiration, eftertanke eller en ny förståelse för din unika resa. Oavsett var du befinner dig i livet just nu, så kan Lolas berättelse öppna dörrar till fler perspektiv och möjligheter.

Inez Abrahamzon

Skolledare, företagare och journalist

INLEDNING

Genom åren har jag varit med om olika händelser. Ibland har jag blivit livrädd, medan jag vid andra tillfällen har jag känt en förundran över att det faktiskt hände. Vissa säger att jag har haft tur, medan andra menar att det bara är en slump. Du som läsare får själv avgöra hur du uppfattar innehållet i denna bok. Allt som står skrivet är utifrån min egen upplevelse och ingen annans. Det finns inga bevis, utan allt är mina ord och beskrivningar, baserade på mina erfarenheter och min egen sanning.

Jag har blivit uppmanad att skriva för att inspirera andra och kanske för att hjälpa dem att förstå vad livet handlar om. Vi måste börja lyssna till vår inre röst och det som verkligen känns i vårt hjärta.

Jag vill skriva en bok för dig som inte förstår vad som händer i och omkring dig. Kanske kan du få en förklaring till varför olika händelser inträffar i just ditt liv. Jag vill underlätta och ge dig stöd på vägen, samtidigt som jag vill inge hopp och mod. Du har alla möjligheter att forma ditt liv så som du verkligen vill att det ska vara.

”Förändring är svårast i början, rörigast i mitten och bäst i slutet.”

Robin Sharma

01

"Livet är en möjlighet, dra nytta av den.
Livet är skönhet, beundra den.
Livet är en dröm."

BAKGRUNDEN

Jag avskydde mitt namn Lola. Det var så ovanligt och den enda andra Lola jag kände till var en gammal tant. Dessutom var det ett namn som var lätt att rimma på, något som mina skolkamrater gärna utnyttjade. Deras retfulla ord sårade mig varje gång. Det kunde låta: Lola kola, ska vi ut och åka.

Mina systrar hade mycket finare namn. Det var pappa som bestämde att jag skulle heta Lola. Mamma hade fått välja namn till deras första barn och nu var det hans tur. När han var fyra år hade han varit förtjust i en flicka som hette Lola och därmed var saken avgjord.

Jag tillbringade två somrar på sommarkollo, mest för att underlätta för familjen. Där fick jag vara barn på riktigt. Det var en plats där jag trivdes, där jag kunde skratta, leka och känna mig fri. Men när jag kom hem efter den andra sommaren infann sig en känsla inom mig: att ingen ens hade märkt att jag varit borta. Jag längtade efter en varm kram, efter någon som verkligen hade saknat mig. Men inget av det kom. I stället hörde jag mig själv säga orden som skar genom luften:

”Ni är inte mina riktiga föräldrar.”

Var kom det ifrån? Hur kunde jag säga något sådant? Och varför kändes det nästan sant? Pappas reaktion var som väntat. Ilska och

inget annat. Inga frågor, ingen eftertanke. Och framför allt ingen kram.

Böckerna blev min tillflykt. Biblioteket var en magisk plats där jag kunde låna sagoböcker och försvinna in i andra världar, som tusen och en natt med Aladdins lampa, och drömma om något större, något vackrare. När jag läste kände jag mig lycklig. Fri. Men pappa föraktade att jag läste. Han tyckte att jag var lat, att jag borde göra något nyttigare. Att läsa var slöseri med tid, enligt honom. Det fanns alltid sysslor att göra. Och om jag inte var tillräckligt snabb, om jag inte gjorde som han ville, då kom ilskan. Då kom slagen. Jag lärde mig att läsa i smyg. Att försvinna in i fantasins värld när ingen såg. För där, i böckernas sidor, var jag trygg. Där kunde ingen nå mig.

En kväll åkte jag skridskor tillsammans med min klasskamrat Soile. Jag kunde inte åka med min äldsta syster, eftersom vi bara hade ett par skridskor. Efter att ha åkt en stund behövde Soile gå på toaletten, så vi besökte en granne som hon kände. Då jag fortfarande hade skridskorna på mig, utan skydd, stannade jag kvar och väntade i deras garage. Plötsligt kom en man ut i garaget och närmade sig mig.

“Visst får jag känna lite på dig?” sa han.

“Nej, varför det?” svarade jag, skräckslagen över vad han kunde tänkas göra.

Han försökte tränga sig innanför mina kläder. Paniken slog till och jag skrek. Det var svårt att hålla balansen på skridskorna, men jag kämpade emot. Soile hörde mitt skrik. Hon rusade ut och knuffade omkull mannen, som överrumplad föll baklänges.

“Det är förbjudet att göra så mot barn!” röt hon åt honom.

Jag var chockad, ledsen och ville inte åka mer skridskor. I stället gick jag hem.